

per af gallupundersøgelser, som jeg refererer til, som om de står med skarpladt pistol for brystet. Det er da en kolossal nedvurdering af andre mennesker. Jeg må tage afstand fra det.

Hvis jeg nu skal svare hr. Frank Dahlgaard på insinuationerne omkring Helmut Kohls politiske visioner om en fælles valuta, som Kohl jo ikke var alene med, men som et stort flertal, både politikere og befolkning i Tyskland er enige om, eftersom de har stemt ved valg, jeg ved ikke hvor mange gange, og de regeringer, der sidder, også den nuværende, går ind for det projekt.

Men hvis jeg nu skulle sige noget lidt i tonearten af hr. Frank Dahlgaards, hvilket jeg ikke bryder mig særlig meget om, så vil jeg sige, at det jo i hvert fald er forkert at mistænkeliggøre Kohl for den slags motiver, for hvis der har været sorte penge, sorte D-mark, så ville de jo i givet fald komme frem ved en pengeombytning med euro, ellers så ville de ikke være noget værd.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, de sorte penge ville komme frem, hvis de da ikke allerede er brugt, hvad de jo er, og Kohl vandt jo sin valgkamp.

Der er ikke tale om nogen nedvurdering af den tyske befolkning, men det her er et kompliceret område. Jeg føler heller ikke selv, jeg bliver nedvurderet, hvis nogen siger: Frank, det er altså karburatoren, den er gal med i din bil, kom ikke her og forklar mig noget.

Jeg har ikke forstand på det. Det har vi fagfolk til. Og det samme omkring det national-økonomiske. Så folk kan godt føle, at det her har de styr på, og så har de det slet ikke alligevel. Jeg tror, man skal tage den slags meningsmålinger med et stort gran salt.

Så siger ministeren, at Kohl jo ikke var alene om at afskaffe D-marken. Der var mange tyskere med. Jo, men Kohl var den stærke mand, og vi ved jo alle sammen, at 80 pct. eller mere i en befolkning og i et parlament er medløbere, der følger den vej, der giver størst mulighed for berømmelse og vejen frem, og jeg lurer på, hvordan det var også her i Folketinget, hvis man frit kunne sige sin mening i de andre partier, men det kan man jo ikke. Det er jo ikke 80 pct. af Folketingets medlemmer, der ønsker at afskaffe den danske krone, men det kan jeg selvfølgelig ikke bevise.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Igen beklager jeg at skulle tage afstand fra hr. Frank Dahlgaards mere og mere ubehagelige tone. At kalde 80 pct. af tyskerne medløbere, fordi de har en anden holdning, en anden mening, en anden politisk opfattelse end hr. Frank Dahlgaard, og at påstå, at medlemmerne af det danske Folketing ikke må sige deres mening, og at 80 pct. af Folketingets medlemmer er medløbere, det tager jeg afstand fra, og jeg er dybt uenig.

Frank Dahlgaard (UP):

De 80 pct. er jo, fordi det er 80 pct. af Folketinget, der går ind for det her. Jeg ved jo ikke, hvor mange der vitterligt gør det. Jeg er ikke i tvivl om, at ministeren gør det af egen fri vilje. Der var ikke 80 pct. af tyskerne. Men de tyske politikere og de, der vil gøre politisk karriere, – ja, det er jo altså desværre erfaringen i al politisk historie i alle lande – løber med den vej, vinden blæser. De følger med strømmen, og de har de meninger, der kan betale sig. Og når en stærk kansler som Kohl går ind for noget, så løber de jo med alle sammen. Det kan derfor måske være en del af forklaringen på, at tyskerne har afskaffet deres D-mark – det, der er foregået med disse penge, hvor også Frankrig er indblandet.

Det var bare det, jeg ville give udtryk for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1176

8) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvorfor er eurokursen fortsat lav, når der nu er udsigt til økonomisk vækst i både Frankrig og Tyskland?«

Skriftlig begrundelse

I sit første leveår er euroen faldet mærkbart i kurs over for så godt som alle andre valutaer i den vestlige verden. Den danske regerings og EU-systemets forklaring herpå har været, at der var mere økonomisk vækst i USA og andre lande uden for euroområdet, men at eurokursen ville rette sig, når der kom klare tegn på økonomisk vækst i de store centrale eurolande, Tyskland og Frankrig.